

กลอนหลวงปู่...เล่าสู่คนฟัง..

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ค. 2552

เป่าปี่ให้ควายฟัง.....กลอนหลวงปู่แต่ง.....8^{*}-/^{*}-----

เป่าปี่ให้ควายฟัง....

คำกลอนหลวงปู่...แต่งเป่าปี่ให้ควายฟัง

คนเป่าปี่ให้ควายฟังก็อย่างว่า

ควายถนัดหน้ายื่นเคี้ยวเอื้องไม่เคื่องหู

เสียงเป่าปี่จะโหยหวนควายยินดู

ควายไม่รู้ยาเป่าไปให้เสียกาล

ปัญญาควายฉันใดก็ฉันนั้น

คนहुตันอับปัญญาทั้งหน้าด้าน

ควายहुตันมันหมดสิทธิ์จะคิดอ่าน

แต่คนพาลใจด้านดำต่ำกว่าควาย

เสียงพระเทศฉันใดก็ฉันนั้น

เป่าก็วันเสียงเป่าปีมีแต่ห่วย

เสียงพระธรรมดังออกไปไม่รู้ด้วย

คนหูควายอย่าคบหาเสียหน้าเรา

เห็นกรงจักรเป็นดอกบัวเห็นชั้วเป็นดี

คนอับปรียอย่าเข้าใกล้ให้อับเฉา

ถึงเทศไปก็ไร้ทุนขาดทุนเรา

คนโง่เขลาพระสอนสั่งดังสอนควาย

นายพรานเมื่ออยู่ในป่าย่อมไม่กลัวเสือ..

นักรบเมื่อสู้สมรภูมีย่อมไม่กลัวหอกดาบ

บัณฑิต นักปราชญ์ นักสร้างบารมีย่อมไม่กลัวความยากลำบาก

เราทุกคนย่อมทราบดีว่า

ปัญหานั้นมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง ทุกวัน ทุกเวลา ทุกนาทิต เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

แต่จะอย่างไรให้ปัญหานั้นไม่เป็นอุปสรรคขวางทางสำเร็จของเรา

ปัญหาต้องแก้ด้วยปัญญา และ ยื่อนำปัญหาข้างนอกมาเป็นปัญหาในใจ

ปลาที่หากินได้ต้องว่ายทวนน้ำ

ว่าวที่ลอยได้ในอากาศต้องต้านแรงลม

คนจะแข็งแกร่งได้ต้องเห็นปัญหาไม่เป็นอุปสรรค

ทุกอย่างอยู่ที่ใจคิด คิดจะให้สำเร็จ หรือ ล้มเหลวล้วนอยู่ที่ใจของเรา

(คติดีๆ อีกอย่าง)

สาธุ